

vil jeg hellere holde mig udenfor dette Spørgsmaal. Det skulde da være, at den ærede Minister vil afgive den Erklæring, at han vil sætte al Kraft ind paa at faae en Jernbane i den her angivne Retning gennemført til Møen i den nærmeste Fremtid, for hvis han vil det, vil jeg for mit Bedkommende stemme for, at vi offre disse Benge til Møen, og hvis den ærede Minister ikke vil det, saa behøver han ikke at svare mig, jeg vil ikke cegge ham til at sige noget Værrer end det, han allerede har sagt om denne Sag, men saa maa den høitærede Minister og de Herrer undskyldte, at jeg for mit Bedkommende ikke ser mig i Stand til at tage Standpunkt i dette meget brændende og intrikate Spørgsmaal om en Vandoverfart mellem Koster og Kallehave.

Indenrigsministeren (Inger Slev): Der er gjort den Bemærkning, at det er mindre heldigt, at der fremkommer saa mange store Forslag ved Finantslovens 3die Behandling, men jeg maa tilstaa, at jeg finder ikke, at Bemærkningen rammer mig i nogen særlig Grad, hvis det da er Indenrigsministerens Budget, man sigter til. Thi naar man vil efterse de Forslag, som her ere stillede, er det ganske rigtigt, at det, der er stillet angaaende en Understøttelse til Jiseriet, er nyt og ukjendt for de Herrer, og jeg kan ikke sige Noget til dem, der af den Grund ikke ville tage Stilling til det. Men det er ogsaa det Æneste, der er nyt. Hvis man havde sagt mig i Finantsudvalget, den Gang jeg kom til Konference om denne Sag, at man ikke ønskede denne Konference, fordi man ikke kunde tage Stilling til Sagen, vilde jeg have taget mit Forslag tilbage. (Berg: Tag det tilbage nu!) Nei nu kan jeg ikke tage det tilbage, efter at det er kommet frem, thi jeg anser det for et meget vigtigt Forslag. Der er en anden Bevilling, som tildels, men ogsaa kun tildels, kan siges at være ny for Finantsudvalget, og det er Bevillingen paa 100,000 Kr. til Viborg—Nalestrup-Banen, forsaavidt den ikke har været antydet tidligere paa Finantsloven; men Loven blev jo behandlet i Fjor, og man maa vide, at naar man er særdig med et Jernbaneanlæg i den Forstand, vil der ganske sikkert komme en Finantslovsbevilling. Der kan være forklaret noget yderligere ved denne, og der kan være knyttet yderligere Vilkaar, end det ellers er Tilfældet dermed, det indrømmer jeg, men i og for sig kan det ikke være nogen overraskende Bevilling. De andre Bevillinger, jeg har stillet Forslag om, og som stille større Krav, ere alle sammen fremkomne efter Forhandlinger med

dette Thing, og efterat være drøftede baade ved 2den og 3die Behandling af Finantsloven, ligesom ogsaa ved Samraad med Finantsudvalget, og dette gjælder i høieste Grad Bevillingen til Forbindelsen Koster—Kallehave; den er først fremkommen i Finantsudvalget, der blev Kravet stillet, og derfor forbaufedes jeg over den ærede Ordførers Stilling. — Der er et Par Spørgsmaal, jeg vil omtale, det er ikke mange. Det ene angaar Jiseriet, hvorom det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (S. Hage) sagde, at han troede, man var enig om at det var Kommunikationsmidler og Havne, der udelukkende skulde lægges Vægt paa for Jiseriets Bedkommende. Det er man aldeles ikke bleven enig om her i Thinget, i alt Fald ikke med Ministeren. Jeg indrømmer selvfølgelig, at man har interesseret sig i disse Retninger, men sandelig ogsaa i adskillige andre Retninger, hvilket ogsaa fremgaar af Bevillingerne paa Finantsloven. (Berg: De 300,000 Kr. til Baade). Ja, der er ogsaa forskellige andre, f. Ex. Bevillingen til Forsikring af Baade og Redskaber, hvor man saavel har givet til Forsikringens Konstitution som til Vedligeholdelsen i en Række af Aar. Det er altsaa ingenlunde en Afstale, at man skulde blive staaende alene ved Havne og Kommunikationsmidler, det er aldeles ikke saa og bør heller ikke være saa. Man kan være uenig om, hvorvidt man skal gaa, og hvorvidt man f. Ex. skal opdrage Folk. Det tror jeg nu ikke, man kan sige, man gjør; men man søger Mænd oplærte i en bestemt Art af Havfiskeri, og netop i den Retning, som vi trængte til. Ogsaa det var det naturligvis ønskeligt at faae igang, det nægter jo intet Menneske, der forstaar sig paa den Slags Forhold. Spørgsmaalet maa inarest stille sig saaledes: Kan det ikke være passende for Staten at være veiledende paa Jiseriomraadet paa samme Maade, som Staten er det paa mangfoldige andre Omraader? Nu siger Finantsudvalget, at det ikke kan tage Stilling til Spørgsmaalet, det maa udsettes. Jeg er nu ingenlunde sikker paa at kunne stille Forslag derom til næste Aar; nu har man engang faaet dette Dampskib til fri Raadighed, og derfor har jeg stillet Forslaget i Aar. Det er imidlertid en forfæret Forstilling, at der er Tale om et Statsforetagende i den Forstand, at Staten driver det som en Forretning. Nei! Staten driver det som et Læreapparat, og saa maa man selvfølgelig give de fornødne Benge til dette Læreapparat, ligesom man paa den anden Side tager Indtægterne ved den Enkle Jiseri, der er, eller hvad der ellers kan